

Nr 302.

Av herr **Bäckström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statliga vägorganisationen samt vissa vägväsendet berörande anslagsfrågor.

I proposition nr 224 angående den statliga vägorganisationen samt vissa vägväsendet berörande anslagsfrågor framhåller departementschefen såsom angeläget, att arbetsledarepersonalen i bland annat kvalitativt avseende så anpassas, att tillsyn och kontroll av vägunderhållsarbetet icke behöva efter sättas. Man kan givetvis icke uppställa samma kompetenskrav på vägmästare, övervägmästare och underhållsingenjörer. Av samtliga arbetsledare måste dock fordras en grundlig praktisk erfarenhet av såväl vägunderhåll som arbetsledning. Betydelsen härav kan icke nog understrykas. Praktisk erfarenhet är av så dominerande betydelse vid utövande av arbetsledning, att det för underhållsingenjörerna uppställda kravet på viss teoretisk examen bör kunna eftersättas, därest vederbörande sökande på annat sätt visat sig kompetent att sköta befattningen. Att denna uppfattning delas av departementschefen framgår av hans yttrande, att till nämnda ingenjörsbefattningar även vägmästare och övervägmästare med framstående duglighet och erforderlig teknisk underbyggnad kunna befordras.

En fråga i propositionen föreslagna något avvikande, men enligt min uppfattning bättre lösning för ernående av en effektiv arbetsledning synes vara, att de föreslagna övervägmästarna, i stället för att bindas vid förvaltningarna med inarbeten, givas sådan ställning under vägingenjören för vägunderhållet, att de få klara arbetsledarefunktioner. De böra också för denskull helst placeras inom de arbetsområden, vilka de ha att övervaka, åtminstone i de större länen, och alltså icke bindas vid distriktsförvaltningens expedition. Genom ett ringa utökande av antalet övervägmästare kunna de i propositionen föreslagna ingenjörsbefattningarna i 19:de lönegraden in dragas, och således kostnaderna för distriktsförvaltningarna icke nämnvärt överskrida de i propositionen upptagna beloppen.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 224 måtte besluta, att antalet övervägmästare utökas från i propositionen angivna 40 till 60 st., varvid 48 tjänster göras till arbetsledarejänster enligt 1938 års vägsakkunnigas förslag och 12 tjänster till att övertaga de nuvarande länsschaktmästarnas.

Stockholm den 25 maj 1943.

J. M. Bäckström.